eiuſ in totã ſyriã ⁊ ſequute ſunt eũ turbe multe· ſ·
quadriptite· alij ꝓpt̃ ſanitatez· alij ꝓpt̃ celeſte myſ
teriũ vt diſcipuli· alij ſola fama ⁊ curioſitate· experiri
volẽtes ſi eẽnt vera q̄ dicebãt̃ de illo· alij ꝓpt̃ inui-
diã volẽtes eũ capere i aliq̊ verbo vel facto ⁊ accuſaẽ·

Mathei ſ. quĩto

De electiõe· xij· aploꝝ· et de ẜmone dñi i mõte·

Videns ergo ihesus turbas ſe ſequẽtes aſcen
dit i montẽ thabor ꝓpe nazareth ad duo mi
liaria· et cũ ſediſſet vocauit ad ſe quos voluit ipſe·
et elegit ex illis xij· q̃s aplos· id ẽ· miſſos noiauit
Eleuatis vero oculis docebat eos· dicens Bt̃i pau
peres ſpũ· ⁊c̃· De hoc ẜmone videt̃ diſſonãtia eſſe in
ter matheũ et lucã· Matheus dicit eũ factũ in mõ
te· Lucas vero poſt deſcenſũ montis in loco cãpeſtri
Itẽ matheus tm̃ diſcipulis· lucas diſcipulis et tur
bis ſimul· Itẽ matheus ſedẽdo lucas ſtando· Sed
reſpondet Auguſtinus in gloſa· qꝛ potuit eſſe vt in
monte xij· apoſtolis electis ſermonẽ hũc p̊mo face-
ret· et poſt deſcẽſum montis aliũ ſimilem turbis et
diſcipul̄ ſil̄· Vel ec̃ elẽs xij· i ſupcilio mõtis· poſtea
deſcẽdẽs i aliq̃ planicie (q̄ tñ eẽt i mõte) ẜmonẽ fa
cẽt vnicũ t̃bis ſiml̄ ⁊ diſcipul̄· In h° ẜmõe pfcẽ ex
p̊mit̃ doctrĩa noui teſtam̃ti q̃ntũ ad moẽs· qꝛ (vt
dt Augꝰ) pfcm̃ xp̃iãe vite modũ ꝯtinz· Et ſic vetꝰ
teſtam̃tũ datũ ẽ i mõte ſic nouũ teſtam̃tũ· Et ſic in
veteri teſtam̃to ꝓponũt̃ decẽ p̄cep̄ i qbꝰ ꝯſiſtit ſũma

oīm p̄ceptoꝝ · ⁊ poſtea p ꝑtes · id ē · ꝑticularia p̄cep
ta explicant̄ · Ita dn̄s ī pn̄cipio ſmonis ſui ſeptē
v̓tutes ꝓponit ex q̄bus p̄cedent oīa q̄ ī mōte docuit
Sic em̄ et q̄libet p̄dicator ī pn̄cipio ſmonis ꝓpo
nit thema · in q̊ breuiter cōprehēdunt̄ que p ſingu
las ꝑtes ſūt explicanda · His em̄ v̓tutibus differē
tias ꝓponit p̄miorꝝ · q̄bus ſcilicet ſeptē v̓tutibus
ꝓpoſitis addit etiā octauā (q̄ nō tā ſingularis vir
tus q̄ꝫ ꝓbatio vel etiā ꝑfectio aliaꝝ eſt oīm) ſcilicet
patientiā · Nā opus ꝑfectū hēt patientia · Ideo nec
ei ꝓponit p̄miū ſingulare ſicut alijs ſed ꝯmune ſcꝫ
regnū celoꝝ qd̓ p̄us pauꝑtati adiecerat · Vn̄ dicit
gloſa · q̄ꝫ octaua redit ad caput · Porro ſermonis
huius initiū a pauꝑtate dn̄s incepit · dans intelli
gi q̄ꝫ paupertas ē totius ſpiritualis fabrice funda
mentū · Nō enim expedite poteſt ſequi xp̄m pauꝑ-
tatis ſpeculū · qui oneratus eſt temporalibus reb⁹
Nec ē liber ſed ſeruus qui aīmi affectionē ſubijcit
iſtis reb⁹ trāſeūtib⁹ · Ei⁹ em̄ rei (quā affectuoſe
diligo) me ſeruū ſpōte cōſtituo · Nam (vt dicit Au
guſtin⁹) Amor eſt aīe pōdus portās eam quocūqꝫ
ip̄e fert̄ · Et ideo omino nihil eſt amandū niſi deus
vel ꝓpter deū · Merito ergo pauꝑ dicit̄ btūs · quia
ꝓpter deū vilip̄edit oīa · Iam em̄ ꝓ magna ꝑte ſuo
deo ē cōiunctus cui⁹ ⁊ totus mūdus ē · qꝛ tā adūſa
q̄ꝫ proſpera et vniuerſaliter oīa eque ſeruiunt ei ·

et cooperantur in bonū· Inter alia quoqꝫ multā hu
ic ſermoni inſeritur oratio dn̄ica·Cui etiā dn̄s ele
moſinā et ieiuniū adiunxit·qꝛ(vt dicit gloſa)ora
tio auicula ē q̄ penetrat celū· et duas habet alas·
ſcilicet elemoſinā ⁊ ieiuniū· Ideo p̄mo ait de elemo
ſina·et poſtea de ieiunio·et medio loco de oratione·
qꝛ ipſa oratio his quaſi duab⁹ pēnis a dextris et a
ſiniſtris ſubleuata penetrat celū· Religioſus vero
quia nō habet vnde p̄t elemoſinā materialiter da
re·et nihilomin⁹ ex corde poteſt facere elemoſinam
deo valde gratā·ſcilicet bonam volūtatem ad hoc
habendo·ſeu etiā illatas ſibi iniurias proximo indul
gēdo·vel aduſitati aliene ex toto corde ꝯpatiendo·
Docuit etiā dn̄s de oculo ſimplici habēdo quē i om
ni ope noſtro debemus attendere· Unde Auguſ-
tinus· Oculū hic accipe debemus ipſam intētionē·
qua facimus q̄dq̄d facimus· q̄ ſi mūda ſit et recta
illud aſpiciens qḋ aſpiciēdū eſt· omnia opera nr̄a
(que ſcḋm eā operamur)neceſſe eſt vt bona ſint·q̄
opera oīa totū corp⁹ appellant· Nō ergo qḋ q̄ſqꝫ ſꝫ
q̊ aīo faciat ꝯſiderādū ē· Itaqꝫ ſi bono aīo qḋ mihi
cū facerē notū erat·illuminat̄ ec̄ fcm̄ meū q̄lēcūqꝫ
exitū hēat·Et ſi bn̄ alicui pueniat qḋ tu nō recta ⁊
mūda itētōe facis ·qūo tu feceris t̄ iputat̄·qꝛ(vt dt
Aug⁹·) Qui perfcē nouit ⁊ pfcē amat iuſticiam·
iam iuſtus eſt·etiam ſi nulla exiſtat ſm eam form

ſecus p mēbra corpis opandi neceſſitas q̄uo illi p
uenerit. Idē. Recte ſūt voluntates om̄s ſibimet coli
gate. ſi bona eſt illa q̊ cūcta referūtur. ſi autē pra
ua eſt p̄ue ſunt om̄s. Hortatur etiā dn̄s intrare
p anguſtā portā ⁊ artā viā que ducit ad vitā. Vn̄
Gregorius ſic dicit. Arta quippe bene viuēdi cēſu
ra. nō ampla via ſꝫ ſemita. eſt. In q̄ quiſqꝫ ſtudio
ſe cōſtringit. q ſub p̄ceptoꝝ cuſtodia ſolicite man
guſtat. An nō quaſi q̄dam anguſtia itineris eſt et
hoc quidē mūdo viuere ſꝫ de mūdi cōcupiſcentia nil
habere. aliena nō appetere ꝓpria nō tenē. laudes
mūdi deſpicē et ꝓ deo opprobria amare. gloriā fu
gere. deſpectū ſeq̄. adulatōnes deſpicere. deſpiciē
tes honorare. mala nocentiū ex corde dimittere. et
erga eos dilectionis gratiā immobilē i corde r̄tine
re. Que q̄dem oīa ſūt ſemite ſꝫ magne. quia quāto
in hac vita ꝓ ipſa viuēdi cuſtodia anguſte ſūt. tā
to amplꝰ in eterna retributiōe dilatant̄. Perfcā
quippe ſcientia ē ⁊ cūcta hec agere. ⁊ de ſuis viribꝰ
ſcire ſe nihil poſſe. De hac quoqꝫ arta via Ab
bas iohēs in q̄dam epiſtola ſic dicit. Attēdamus
nobiſipſis ne quādo artā et anguſtā viā ambula
re dicimur. āplam et ſpatōſam tenētes curramus
Artā viā indicabit tibi et lucidabit tribulatō ven
tris. ſtatio ad vigilandū in orationibꝰ p totā noc
tē. menſura aque. panis penuria. ſubſannationes

deriſiones ·illuſiones · deciſio ꝓpriarū volūtatum·
ignominiarū poculū·paſſionū et īpulſionū patien
tia·ſub deſpectione eſſe· ſine murmuratione violē
tiam iniuriaꝝ leſus ſuſtinere fortiter· detractione
nō indignari·cōtemptus et vilipenſus nō iraſci·iu
dicatus humiliari·Beati poſt dictā viā ingredien-
tes ·quoniā ipſoꝝ ē regnū celoꝝ· Hec Abbas iohā
nes ·Docuit quoqꝫ dn̄s de pluribus alijs ad v̄tutē
et ꝑfectionē ꝑtinētibus ·q̄ ī ipō ſermone poteris re
ꝑire·Legas eū ſepe et diligenter·qꝛ pulcherrimus
eſt et copioſus ·Conſpice ergo et cōſidera dn̄m ihe
ſum humiliter in terra ſedentem·in illo mōte ⁊ diſ
cipulos circa eū· ⁊ quomodo ſtat inter eos quaſi v
nus ex eis inducens eos ad dictos actus virtutū·
Conſpice etiā diſcipulos quomodo reuerenter hu-
militer et cū tota mentis intentione aſpiciūt in eū
et auſcultant verba mirifica·et ea memorie cōmen
dant et iocūditate magna fruūtur·tam in verbis
q̄ꝫ in aſpectu·In hac aūt cōſideratione iocūderis ·⁊
eū aſpiciēdo acſi eū vidēs loq̄ntē ⁊ approximādo ei
ſi forte vocatꝰ fueris ⁊ intrādo ibidē· vt dn̄s ē dabit
Finito vero ſmōe dn̄s diſciplos ad p̄dicādū miſit cū
ꝑtāte curādi·vt ipā miraculoꝝ oꝑatio fidē facēt e
oꝝ ſmoni·Inſtruēs q̄ ꝑgerēt ⁊ q̄d facerēt·⁊ a q̄ ab
ſtinerēt· ⁊ a quibus cauerent· ⁊ a quibus non ti-
merent· Conſpice nunc eū vna cum diſcipulis deſ

cendentē de mōte ⁊ cū eis familiarit̄ loquētem· etiā
eūdo ꝑ viā· Et quō ille ſimpliciū cetus ꝯgregatim
ſeq̃tur eū· nō curioſe ordinati ſ; ſicut pulli poſt gal
linā· et q̄libet vt melius audiat magis eidē nititur
appropinquare· et quō turbe affectuoſe ei occurrūt
et infirmos ſuos ſibi ſanandos offerunt·

Dominus de monte deſcendēs leꝓſum curauit·

De mōte ergo dn̄s dn̄dens p̄mo ſanauit leꝓ
ſum tactu· nō ſolū ꝓpt̄ occultū rei myſteriū·
ſed vt nob̄ formā humilitatis p̄beret· ne q̄s homi
nē ꝓ quacūq; corporis maculatōne ſpernēt vel ab
horreret· ⁊ vt ſe nō eſſe ſub lege (q̄ leꝓſum tāgere
ꝓhibuerat) ſ; potius dn̄m legis oñderet ⁊ etiā gra
tiā euangelij ſup̄ legē eſſe doceret· Ingreſſus autē
caphnaū ꝑuū cēturionis abſens curauit· ad quē
etiā nō rogatus ex humilitate ire paratꝰ fuit· Ad
filiū aūt r̄guli (de quo habes infra) rogatus q̄ſi pō
pā refugiēs ire noluit· In q̊ increpat̄ ſupbia noſ-
tra· qui pſonas acceptādo in hominibꝰ nō naturā
⁊ dei imaginē ſ; honoēs ⁊ diuitias veneramur· In
eadē ātate diūtens ī domū ſymonis petri· ſocꝝ eiꝰ
a febribꝰ curauit· Ita vt ei ⁊ diſcipulis eiꝰ in ꝯtinē
ti miniſtrauerit· Cū autē iret dn̄s verſus ātatem
naym obuiauit ante portā multitudini hominum
portantiū q̄nēdam iuuenē filium vidue mortuū ad
ſepulchꝝ· quem ipē pietate motus ibidē ſuſcitauit